

Het Wapen der gemeente Sloten (Fr.).

Bij de verieening der gemeentewapens omstreeks 1816 waren de kleuren in het wapen van Sloten geheel afwijkend van het van ouds gevoerde wapen dezer stad vastgesteld.

Na gehouden onderzoek is de gemeente Sloten (Fr.) thans bij Koninklijk besluit van 18 Maart 1918 no. 41 op verzoek van het gemeentebestuur opnieuw bevestigd in het bezit van het vroeger gevoerde wapen in zijnen oudsten vorm zijnde: in goud een veelhoekig getimneerde toren van keel met een hoog spits dak tusschen twee lagere spitse daken van azuur, en achter het gebouw uitkomende twee schuin gekruiste sleutels van azuur. Het schild gedekt met een vijfbladerige kroon.

G. HAITSMA MULIER.

Oud-Burgemeester van Sloten (Fr.).

Nogmaals Cammingahunderi.

Het is mij gebleken, dat ik in de vorige „Vrije Fries” (deel XXVI 148) uitgeleden ben op het glibberige pad der bronnenstudie van de vroege middeleeuwen, toen ik het overoude vraagstuk betreffende Cammingahunderi onder de oogen zag. Prof. Fruin en prof. Gosses tikten mij terstond op de vingers: het Registrum Sarachonis, — dat is opgenomen in „das einst vielbenutzte und noch in neuer Zeit vertheidigte Chronicon Corbejense” (Wattenbach, Geschichtsqu., 6e uitg. II 494, welke uitgave mij toenmaals, bij het schrijven van mijne opmerking, niet ten dienste stond, — wordt thans algemeen als eene falsificatie beschouwd. Het vertrouwen van den verzamelaar van de „Nomina geographica Frisca” in deze bron is wel wat te blindelings het mijne geweest.

Van het nasporen van de ligging van Hunderi, waarmee ik als